

АТОМНИК АУ України

№1—№2 (840—841)
5—12 січня 2017 року
Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ
ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

НЕХАЙ НОВОРІЧНО-РІЗДВЯНІ СВЯТА ПРИНЕСУТЬ УСІМ МИР, ЗЛАГОДУ І ДОБРОБУТ!

Шановні спілчани!
Щиро вітаю вас із Новим 2017 роком та Різдвом Христовим!
Ці чарівні і неповторні зимові свята увійшли в кожну оселю, зі сподіваннями на спокій, стабільність, зміни на краще. Із завершенням року перегорнуто чергову сторінку історії профспілки —

наших спільних зусиль і цілей, спільних успіхів, боротьби і перемог. Незважаючи на суспільно-політичні і соціально-економічні складнощі, Центральний комітет Атомпрофспілки і його Президія, первинні організації, весь профспілковий актив згуртовано протистояли викликам і загрозам сьогодення, робили все можливе для виконання свого ключового завдання — захищати гідність і честь працюючої людини, можливість усіх співчленів профспілки покращити своє життя.

Завдяки колективізму і патріотизму, взаєморозумінню і взаємовиручці спілчан, їхніх лідерів, як на місцях, так і в центрі, об'єднаних довкола цієї гуманної мети, нам вдалося розв'язати низку проблем ядерно-промислового енергокомплексу, із забезпечення потрібного фінансування підприємств Чорнобильської зони відчуження, доплат працівникам та медичного їх обслуговування. До слова, торік тривала активізація зусиль профспілки зі стабілізації та фінансування наших спеціалізованих медичних частин, включаючи потужні колективні дії в урядовому кварталі Києва.

За наполяганням і вимогою профспілки більш відкритою і конструктивною

стала партнерська співпраця з органами державної влади й управління, паритетні робочі зустрічі з працедавцями з вирішення поточних і перспективних економічних і соціальних питань трудових колективів атомної галузі, інших сфер діяльності.

За кризового періоду і задекларованих владою реформ профспілка торік не допустила зниження соціальних позицій спілчан, вкотре продемонструвала єдність і солідарність своїх лав і дій — найцінніші і найважливіші фактори нашого поступу вперед у 2017 році. Році, що буде ознаменований визначною подією в оцінці зробленого, окресленням планів на майбутній період — VI З'їздом Атомпрофспілки України, який відбудеться 24 березня у м. Києві під знаком 25-річчя від дня утворення організації.

Тож нехай 2017 рік, дорогі мої односпілчани, принесе всім і кожному міцне здоров'я, щастя, впевненість у майбутньому. Від усієї душі бажаю сонця і миру вашому дому, віри, надії і любові — у ваших серцях, Божого Благословення у всіх гарних починаннях та Благодаті! З повагою

Голова Атомпрофспілки України Валерій МАТОВ

«МОЯ ПРОФЕСІЯ — МОЄ МАЙБУТНЄ»

Загальний стаж атомної династії — 57 років

На Рівненській АЕС проходить тиждень «стажування» на виробничих посадах школярів міста-супутника. Реалізація креативної ідеї — старшокласникам спробувати себе у ролі атомників, відбувалася у рамках підтримки генеральним директором РАЕС молодіжних ініціатив міста.

Ще під час зустрічі гендиректора Рівненської АЕС Павла Павлишина з активною молоддю енергетичного містечка, у рамках форуму «Моя професія — моє майбутнє», що проходив восени минулого року в інформаційному центрі «Полісся», була підтримана ініціатива учнів випускних класів щодо проведення повноцінного робочого дня на електростанції, де вони зможуть випробувати себе у ролі атомників.

Першим із школярів, хто «приміряв на себе» професію начальника зміни блока АЕС, став активіст молодіжної ради Вараша, дев'ятикласник ЗОШ №1 Антон Остапов. Хлопець не випадково обрав саме цю спеціальність, адже його куратором став батько — Юрій Остапов, який працює на РАЕС уже майже 18 років. Взагалі, у родині Антона є ціла династія атомників — його дідусь Віктор працює провідним інструктором навчально-тренувального центру підприємства. Загальний стаж атомної династії — 57 років.

Будучи поруч з батьком, упродовж дня, школяр пізнавав аспекти роботи начальника зміни блока. Хлопець побував на БЩК енергоблоків №1, 2, обійшов машинний зал від найнижчої до найвищої позначки.

«З майбутньою професією ще не визначився, але після сьогоднішнього дня задумався над тим, щоб пов'язати своє життя саме з ядерною енергетикою», — сказав Антон.

Старшокласники міста спробували ще чотирьох різних посад: лаборант хімічної лабораторії, начальник зміни АЕС, начальник зміни електроцеху, генеральний директор. Таке новаторство стало чудовою можливістю для учасників набутти власного досвіду роботи на атомній електростанції та розповісти про нього ровесникам, а також прийняти зважене й обдумане рішення щодо вибору майбутньої професії.

(Читайте на 5-й стор.)

Валерій МАКАНУ, голова ПО цеху теплової автоматики та вимірювань Южно-Української АЕС:

— На атомній електростанції працюю з 1984 року, прийшов сюди після закінчення Нововоронезького енергетичного технікуму. Профлідером був обраний у 2011 році. У нашій цеховій профспілковій організації 650 осіб. Проблем вистачає, але усі вирішуємо у міру їх надходження. Минулого року ми стовідсотково охопили персонал інформацією в електронному вигляді по роботі профспілок.

Бажаю усьому атомному колективу безаварійної роботи, їх сім'ям — щастя й успішних гараздів. На атомній працює мій син, хотів би, щоб і онуки тут працювали. Я — за стабільність, а вона у нас є!

Світлана МИХАЙЛИК, голова ППО «Сирецький дендропарк»:

— Я молодий голова, обрана у листопаді минулого року. У нас невеличкий колектив, усього 27 осіб, ми добре знаємо один одного й усі рішення приймаємо разом, на профспілкових зборах. Зараз працюємо над редакцією нового колективного договору, правки до якого будемо вносити у зв'язку з підвищенням мінімальної заробітної плати. Вивчаємо нормативну базу, для роботи це вкрай необхідно.

У новому році я бажаю усім нам процвітання, щоб здійснювалися найзаповітніші мрії — і в сім'ях, і в колективах. Миру нашій країні! Якщо буде мир і стабільність, ми все реалізуємо.

АТОМНИЙ СПОРТ: ПІДСУМКИ 2016 РОКУ

Ставить цели и достигать результатов

Редакция «Атомника України» на протяжении минувшего года постоянно освещала спортивную жизнь коллективов физкультуры Атомпрофсоюза Украины, выступления лучших взрослых и юных спортсменов на международных и всеукраинских турнирах.

2016 год был особенный — олимпийский, и отрядно, что шесть воспитанников спортивных школ отрасли представляли Украину на Играх в Бразилии. В нашем традиционном спортивном обзоре хотим назвать лучших и поблагодарить спортсменов, тренеров, всех, кто своими победами на спортивных аренах укреплял имидж отрасли, Атомпрофсоюза, ГП НАЭК «Энергоатом».

Заметка о лучшей спортсменке 2015 года фехтовальщице А. Комашук заканчивалась словами «...в коллекции наград Алины не хватает только олимпийской медали» и пожеланиями успешного выступления на Олимпиаде в Рио-де-Жанейро. Надежды поклонников и спортивных функционеров сбылись — на Олимпиаде в Бразилии Алина в составе национальной сборной Украины стала обладательницей серебряной медали в фехтовании на саблях. Кстати, четвертой в истории атомного спорта.

Входящем году Алина успешно выступила еще и на чемпионате Европы, где стала бронзовой медалисткой, победила на этапах Кубка мира, а в октябре за высокие спортивные достижения Указом Президента Украины была награждена орденом Княгини Ольги III степени.

(Окончание на 7-й стр.)

УРОК ПАТРИОТИЗМУ ВІД ВИДАДІ ІСРАФІЛОВА

Я ЖЕЛАЮ ВСЕМ НАМ ПОБЕДНОГО МИРА!

В его жизни было три Майдана и вот уже вторая война. Он — азербайджанец по национальности, но горячо и искренне любящий Украину. Он присягнул на верность украинскому народу, в 49 лет взял в руки оружие, чтобы защищать его от жестокого и коварного врага.

Мы познакомимся с Видади Исрафилевым накануне нового года, когда от имени командира батальона им. Кульчицкого он обратился к волонтерской группе Атомпрофсоюза Украины с просьбой о помощи. Я не буду в этом интервью перебивать его рассказ своими вопросами. Для меня это был урок искренности и откровенности смелого и решительного человека. Урок патриотизма.

— В Украине я живу с 1998 года. Двое детей у меня. Дочке 18 лет, сыну — 23. Дочка учится в полицейской академии на втором курсе юридического факультета, сын — в Киевском национальном университете строительства и архитектуры. Я служу по контракту в Национальной гвардии Украины, в батальоне имени Героя Украины генерала Кульчицкого. До этого, с мая 2014 года, был волонтером. Участник Майдана. А вообще-то я участник трех Майданов. Первый был в 1988 году в Баку, у меня на родине, в Азербайджане. Тогда я еще студентом был. Второй — в Киеве во время Оранжевой революции. И Майдан с Революцией Достоинства. Помогал в стратегические моменты, привозил канистры с бензином.

После аннексии Крыма и войны на Донбассе стал волонтером, вначале помогал сам, своими личными ресурсами. Потом позна-

комился с Тимуром Кобзарем, он мой хороший друг (об этом волонтере, писателе, авторе создаваемого сборника о погибших воинах АТО «Атомник України» рассказывал в №43 от 27 октября 2016 года). У нас с Тимуром приоритет был — мы всегда ездили на «нулевку», в самые труднодоступные места, где из рук вон плохо было с обеспечением, с продуктами питания. (Окончание на 3-й стр.)

ЧОРНОБИЛЬ — ТЕРИТОРІЯ ЗМІН. ЧОРНОБИЛЬ — ТЕРИТОРІЯ ЕНЕРГЕТИКИ

ЗОНА ВІДЧУЖЕННЯ: ПОГЛЯД У БЕЗПЕЧНЕ МАЙБУТНЄ

Рік, що минув, був дуже важливим та напруженим для Державного агентства України з управління зоною відчуження. «Було багато роботи і нам є про що прозвітувати», — сказав голова ДАЗВ Віталій Петрук на зустрічі з представниками засобів масової інформації, які були запрошені у Чорнобильську зону відчуження напередодні нового року (див. «Атомник України» №52, 2016 рік). Журналісти побували біля сховища для зберігання відпрацьованого ядерного палива, біля нового безпечного конфайнмента над зруйнованим 4-м енергоблоком Чорнобильської АЕС, а також відвідали «мертву» Прип'ять.

Про підсумки 2016-го та пріоритети у роботі на 2017 рік — в інтерв'ю голови ДАЗВ Віталія ПЕТРУКА та генерального директора ДСП ЧАЕС Ігоря ГРАМОТКІНА.

— У 2016-му було відзначено 30-ті роковини Чорнобильської трагедії, Україна вшанувала ліквідаторів аварії, — розпочав розмову Віталій Вікторович. — На всіх блоках ЧАЕС було вилучено ядерне паливо. Фактично станція перестала бути ядерним об'єктом за класифікацією МАГАТЕ. Завершився важливий етап у роботі атомної електростанції — це насунання Арки на зруйнований енергоблок. На цей осінньозимовий період ЧАЕС відмовилася від споживання природного газу і перейшла на автономне опалення електроенергією. В результаті це дало можливість щомісяця економити майже 6 млн грн. Інженерами станції здійснено технічні заходи з метою використання тепла, яке виділяється відпрацьоване ядерне паливо через теплообмінник. Фактично, дармово тепло, яке раніше просто спускалося в ставок-охолоджувач, сьогодні використовується для підігріву води, що циркулює в системі технічного водопостачання АЕС.

2017 рік на менш відповідальний у нашій роботі, тому що ми маємо ввести в експлуатацію новий безпечний конфайнмент (НБК), сховище відпрацьованого ядерного палива №2, розпочати суди перевезення ВЯП із діючого сховища №1.

Треба прийняти закон, який би визнавав 10-кілометрову зону довкола ЧАЕС зоною спеціального промислового використання, яка назавжди буде виведена з народногосподарського обігу України і функціонуватиме за призначенням для підвищення безпеки та створення всієї необхідної інфраструк-

тури для поводження з радіоактивними відходами.

— Ви сказали про 10-кілометрову зону. А що буде з іншими територіями зони відчуження?

— Президентом України уже прийнято рішення, що з 2017 року це буде природний радіаційний біосферний заповідник. Відповідні кошти на його створення передбачено, тож розпочнемо реалізацію цього процесу.

— А що передбачає прийнятий закон?

— У зв'язку з тим що 30-кілометрова зона була обмежена для перебування тут людини, флора і фауна відновилися. Статус біосферного заповідника розширює можливості щодо використання цієї території з наукової точки зору і захисту самого природного середовища.

— Яка доля підприємств, які знаходяться зараз на території заповідника?

— Їх тут не буде. Усі підприємства, які наразі перебувають у зоні відчуження, будуть функціонувати у 10-кілометровій зоні. А після прийняття рішення — у зоні спеціального промислового використання. Місто Чорнобиль також потрапить до цієї зони.

— Є якийсь стратегічний план створення біосферного заповідника?

— Ми в документальній фазі його формалізації. Там є питання, пов'язані із зонуванням території. Треба провести інвентаризацію земель і отримати відповідні документи щодо поводження з цими землями.

— Скільки людей нині перебуває у зоні відчуження? Тих, хто тут живе і працює постійно, а також самоселів?

— Кількість персоналу, задіяного тут, до 12 тисяч осіб. Це разом з вахтовими працівниками, підрядниками, поліцією тощо. Самоселів — до 200 осіб.

— На якому етапі перебуває реалізація проекту будівництва об'єктів сонячної електроенергії на території Чорнобильської зони?

— Наприкінці минулого року Держагентством оголошено конкурс про прийом заявок щодо розміщення пілотних проектів. Зацікавлені інвестори є, їх майже 20, але активних не більше 5.

Інтерв'ю ЗМІ голови ДАЗВ України Віталія ПЕТРУКА (у центрі — праворуч) і генерального директора ДСП ЧАЕС Ігоря ГРАМОТКІНА

Будівництво об'єкта «Укриття», або «саркофага» (на знімку — праворуч), запроєктованого на 30 років, було завершено 30 листопада 1986 року. 29 листопада 2016 року героїчна місія з гарантування безпеки людей і довкілля, тепер уже на 100 років, покладена на новий безпечний конфайнмент (Арку) — унікальну у світі рухомих захисну споруду, насунену над зруйнованим 4-м енергоблоком і об'єктом «Укриття» саме цього дня (на знімку — вид на Арку з боку 3-го енергоблока)

— 29 листопада сталася подія, яку ми ще не до кінця усвідомлюємо, — сказав представником ЗМІ директор ЧАЕС Ігор Грамоткін. — Саме в цей день закінчилася одна епоха, коли у 1986 році було споруджено об'єкт «Укриття», який прослужив нам 30 років, і розпочалася інша, коли на нього була насунена Арка — новий безпечний конфайнмент. Тепер людство уже ніколи не побачить старого об'єкта «Укриття».

Ми ж будемо робити все від нас залежне, щоб відразу після введення НБК в експлуатацію у 2017 році, негайно розпочати демонтажні роботи. 22 грудня, у День енергетики, мені доповіли, що усі бокові панелі арки закриті і вона може почати функціонувати, а отже, суттєво змінити безпеку і на нашому майданчику, і в Україні, і у світі в цілому. Величезна праця увінчалася успіхом. Колектив ЧАЕС — досить ефективний, мобільний і підготовлений до проведення усіх необхідних робіт.

— Які переваги нового сховища відпрацьованого ядерного палива над старим?

— Відпрацьоване ядерне паливо ЧАЕС перебуває на зберіганні у «мокрому» сховищі. ВЯП у воді, навіть якщо воно із дуже якісних матеріалів, деградує. Щоб цю деградацію зупинити, передбачено його розміщення на сухе зберігання. У

2017 році ми розпочнемо цю роботу.

— Кажуть, що не вистачає 6 млн доларів до завершення будівництва СВЯП-2?

— Я впевнений, що міжнародні зобов'язання, взяті країнами Великої сімки, міжнародними донорами в цілому, дозволять завершити будівництво цього об'єкта у 2017 році у повному обсязі. Протягом 2016 року ми активно працювали з Європейським банком реконструкції та розвитку, з усіма зарубіжними партнерами і у нас є чітке розуміння того, що ми повинні розпочати ці роботи самі. Світова спільнота не залишить нас наодинці з такою масштабною проблемою як зруйнований 4-й енергоблок ЧАЕС.

— Чи є у вас план, що ви робитимете з тими залишками ядерного палива, які будуть вилучені з 4-го енергоблока, і з тими матеріалами, які радіаційно забруднені?

— У 90-ті роки був розроблений план здійснення заходів з перетворення об'єкта «Укриття» (ОУ) на екологічно безпечну систему. Там усе було чітко розписано. Зараз ми почали працювати з проєкними інститутами України, які цей план актуалізували. Час не стоїть на місці. Ми розуміємо, що постійно розвиваються, удосконалюються нові технології. І ми це враховуємо,

Начальник цеху з експлуатації головного корпусу і зовнішніх споруд ЧАЕС Олександр ТИТАРЧУК ознайомлює мас-медіа з внутрішнім проймайданчиком станції

Перший енергоблок ЧАЕС (на знімку — чорний будинок головного корпусу) і на передньому плані — другий блок

Заступник головного інженера з експлуатації ЧАЕС Володимир ПЕСКОВ: «Зараз усе ядерне паливо із 1, 2 і 3-го блоків станції знаходиться у «мокрому», зберігається у воді в чотирьох відсіках басейну витримки, сховищі №1 (на знімку), що побудоване у 1987 році. Понад 21000 відпрацьованих тепловидільних збірок накопичено тут за період експлуатації ЧАЕС, з 1971-го по 2000 рік, які для надійного і тривалого зберігання будуть поступово, упродовж 10 років, перевезені у СВЯП №2»

Заступник головного інженера з експлуатації ЧАЕС Володимир ПЕСКОВ: «Зараз усе ядерне паливо із 1, 2 і 3-го блоків станції знаходиться у «мокрому», зберігається у воді в чотирьох відсіках басейну витримки, сховищі №1 (на знімку), що побудоване у 1987 році. Понад 21000 відпрацьованих тепловидільних збірок накопичено тут за період експлуатації ЧАЕС, з 1971-го по 2000 рік, які для надійного і тривалого зберігання будуть поступово, упродовж 10 років, перевезені у СВЯП №2»

ставимо перед собою нові завдання. До 2023 року нам необхідно демонтувати основні нестабільні конструкції і перевести ОУ в такий стан, який би дозволив безпечно виконувати роботи всередині об'єкта «Укриття». Основне завдання — зберегти здоров'я людей, які працюватимуть всередині, щоб вони ніколи більше не ставали ліквідаторами. Зараз ми надійно забезпечуємо контроль над цим паливом і не допустимо його викиду в навколишнє середовище.

— Ви сказали, що всередині Арки працюватимуть люди. А чи будуть там дистанційно задіяні роботи?

— Персонал однозначно там буде. Люди мусять контролювати усі процеси, вони

ними керуватимуть. Безумовно, нам треба буде залучити нові технології, робототехніку, спеціальну техніку тощо. Але це вже питання завтрашнього дня. І я впевнений, що це завтра настало 29 листопада 2016 року.

— А яка ситуація із виплатою заробітної плати? Чи отримали працівники доплати за вахтовий метод у зоні відчуження?

— Ми отримали всю зарплату, додаткові виплати, премію. Жодних проблем у цьому немає.

— І по підприємствам зони відчуження така ж ситуація. Вона у нас стабільна, все виплачено згідно з бюджетом на 2016 рік, — завершив розмову голова ДАЗВ Віталій Петрук.

Людмила ГАП'ЮК,
Микола ВАРЧИН

Головний інженер проекту від замовника (ЧАЕС) Андрій САВІН (на знімку — вгорі): «Нове сховище для відпрацьованого ядерного палива «сухого» типу (СВЯП №2) буде здано в експлуатацію наприкінці 2018 року. А перші відпрацьовані ТВЗ уже надійдуть сюди у жовтні цього року. Нове сховище органічно складається з двох частин: установки з підготовки відпрацьованого ядерного палива для зберігання (на знімку — ліворуч) і зони зберігання ВЯП (на знімку праворуч — два ряди 232 бетонних модулів, де зберігатиметься паливо у спеціальних металевих пеналах упродовж 100 років). Сьогодні на об'єкті працюють майже 200 будівельників, у майбутньому для цілодобового використання СВЯП №2 тут у декілька змін буде задіяно 140 осіб.

Вартість проекту становить 381 млн євро. Роботи виконує американська компанія Holtec International відповідно до укладеного контракту»

УРОК ПАТРІОТИЗМУ ВІД ВІДАДІ ІСРАФІЛОВА

Я ЖЕЛАЮ ВСЕМ НАМ ПОБЕДНОГО МИРА!

(Окончание.
Начало на 1-й стр.)

Особенно бесценной была волонтерская помощь в том 2014 году, когда бабушки отдавали свои последние гривны с мизерной пенсии, вязали теплые носки для солдат. Я собственными глазами видел эту войну изнутри, когда бойцы питались только одной мивной. Для них домашнее варенье было ценнее черной икры. Благодаря волонтерам Украина смогла устоять перед агрессором. Это была бесценная работа. Кремль, Путин даже не могли представить, что украинский народ способен на такое. Ни обеспечения оружием, ни боекомплектными, одеждой, обмундированием — ничего не было. Народ приносил последнее, чтобы солдат воевал.

Когда я увидел, что у нас начала формироваться армия, более-менее наладилось обеспечение, питание, я свою миссию посчитал выполненной. Да и мои возможности были исчерпаны. Но я не смог оставаться в стороне. По жизни я гражданский человек. Обычным солдатом служил в 1985–1987 годах в Новосибирске. Я решил идти в зону АТО рядовым бойцом, имел контакт со многими подразделениями Вооруженных Сил, Национальной гвардии, с пограничниками, СБУ. Низкий поклон каждому бойцу! И не важно, кем он пришел на фронт — снайпером, водителем, поваром. Для меня они все достойны уважения.

Почему я выбрал батальон им. Кульчицкого? Очень уважаю этого Героя Украины, настоящего, не кабинетного генерала. Уважаю комбата батальона, достойного офицера, полковника Виктора Толочко. У него чистое, незапятнанное имя. В батальоне хороший, дружный, сплоченный коллектив.

Мне 49 лет и для такого возраста есть уже определенные ограничения. Мне пошли на уступки. Я хорошо сдал физическую подготовку, выполнил нормативы на уровне 35-летнего мужчины. Прошел военную комиссию, все было честно: я в жизни не сдавал столько анализов, всевозможных тестов, как во время ее прохождения. Только у психотерапевта ответил на 460 вопросов. И это я шёл рядовым бойцом, не претендовал на командную должность. Такие требования, такой подход ко всем. После подписания контракта прошел курс молодого бойца и присягнул на верность украинскому народу.

Я не искал теплых мест, просил отправить меня в самую горячую точку. Попал в Луганскую область, в Попасную. С июня 2016 года там. Я служил когда-то солдатом, поэтому знаю, что такое дисциплина. Готов выполнить любой приказ. Мой командир — парень в возрасте моего сына, ему 23 года.

Очень многие мне задают вопрос, за что я люблю Украину. В двух словах не объяснишь. Я ее гражданин, 18 лет живу здесь, ем ее хлеб, дышу ее воздухом. Мои дети здесь выросли.

Украинцы очень хороший, щедрый народ, очень теплые и дружелюбные люди. И я готов за них воевать. Но на войну пошел и по второй причине — у меня свои счёты с этим агрессором, с его имперскими амбициями. Моя историческая родина по сей день страдает от российской агрессии. Я говорю о Нагорном Карабахе.

В 1988 году, я еще студентом был, мой народ поднялся на борьбу за суверенность, независимость. На тот момент мы ее добились, но расплатились за это в 1990 году, 20 января в Баку вошли танки. Началась агрессия внутри республики. Карабахская проблема длится вот уже 25 лет. Было перемирие, мы потеряли очень большую часть автономной республики. Тогда я в боевых действиях не участвовал, но был волонтером, хотя и понятия тогда такого не существовало. Помогал вывозить детей, стариков, мирных жителей из неспокойных районов. Кроме Нагорного Карабаха, у нас есть шесть городов оккупировано. И это не Армения сделала. Мы стояли против вооруженных российских войск без оружия, с голыми руками. Этот сценарий мы видели в Крыму, видим на Донбассе. Неужели шахтер, который держал в забое лопату в руках, начал стрелять из «градов» сам? У нас общий враг и он до сих пор гнобит мою родину, через армян, через свои войска, до сих пор гибнут наши ребята в так называемом 25-летнем перемирии. У нас ведь тоже есть свои «минские» соглашения...

И во время Майдана, и когда первые добровольцы пошли защищать Донбасс, я говорил, что мы не вырвемся быстро из лап российской империи. Для своего сохранения она пойдет на любые жертвы. И русский народ от этого страдает, посмотрите, в каких условиях он живет, ведь эти имперские амбиции очень дорогостоящие. Кремлю всегда нужно, чтобы у власти всегда был свой управляемый человек, и он этого будет добиваться любой ценой. И мы можем на следующих демократических выборах «помочь» ему в этом, проголосовав за кандидата в вышиванке, с украинским флажком в руке и с рукой на сердце — представителя пятой колонны, которая очень крепка в Украине. Они уже начинают поднимать головы, раньше сидели, как мыши, а теперь всякие королевские появляются снова. Им, наверное, уже дали зеленый свет...

Но мы в большую политику лезть не будем, наше дело — брать в руки оружие и защищать свою землю. Я считаю, если я могу чем-то помочь Украине, этому народу, я это сделаю. Я боец за справедливость, за правду.

У меня много наград. Есть от Патриарха Филарета, например. И это для меня честь, хоть я и мусульманин по вероисповеданию. От батальона им. Кульчицкого, которому много помогал еще будучи волонтером, есть отличия. Городской голова Попасной вручил мне награду в День защитника Украины, потому что я много работал с местным населением, помогал школам, интернату с людьми пожилого возраста. Есть награда за мужество, орден имени генерала Кульчицкого, командующий Национальной гвардии лично меня наградила. Может, для кого-то это просто железки, но я свои награды с гордостью ношу. Для меня честь жить в этой стране, с этим народом, защищать его, помогать ему. И меня, азербайджанца, этот народ ценит, видит мою искренность.

Я верю, что вернется и Донбасс, и Крым. Надеюсь, что тогда и на моей родине будет решен карабахский конфликт. И в Абхазии, и в Приднестровье. И в Сирии. Ключ от этого сегодня в Украине. Как поведет себя украинская нация в отношении коварного агрессора. Сдается, опустит руки — он еще дальше пойдет. Если она выстоит, защитит себя, тогда и другие освободятся. Войны без жертв не бывает. Никакой народ еще не добился независимости без крови. Подаренной свободы не бывает. Украинцы просто обязаны за нее бороться. Украину сейчас знают в мире и поддерживают, начали любить и уважать.

На Донбассе я общаюсь с местными жителями, 50% населения ждет нас, верит, что придут украинские войска и освободят их. Не за горами то время, когда они сами возьмутся за вилы и лопаты и начнут бить этих захватчиков. Я по Попасной это вижу. Просто надо работать с местным населением, объяснять людям многие вещи. То, что там случилось, ошибка и нашей власти, они продали ефремовым, бойкам, януковичам этот край, которые были там королями, что хотели, то и творили.

В Попасной есть школа №1, в нее уже пять раз во время учебного процесса попадали вражеские снаряды. Я неоднократно бывал в этой школе, дружу с детьми. Представьте только: они плетут для украинских бойцов маскировочные сетки под обстрелами сепаров. Это ли не свидетельство детской любви к нам? Они радуются подаренному украинскому флажку, обнимают нас, с удовольствием общаются. Вражеские «грады» попадают в местную больницу, а нам даже нельзя дать ответку, перемирие соблюдаем. А дали бы нам добро — уже бы через неделю стояли на Ростовской границе. На той стороне так называемых воюющих шахтеров почти не осталось. Россия их к себе не пускает и здесь им ходу нет. Как в клетке оказались захвачены.

Я вспоминаю, когда была очередная годовщина Майдана, мы детям в попаснских школах выставку организовали, фильм о тех событиях показывали. Многие из них смотрели и плакали, ведь им внушали, что на Майдане детей вешают, что там хотели убить Януковича. Мы же рассказывали о студентах, которые вышли на протест за свое право учиться в европейских университетах, путешествовать по Европе. Когда их за это жестоко избили, на Майдан вышли взрослые — их родные и близкие.

В Попасной я взял шефство над интернатом для пожилых людей, ему весь наш батальон помогал. У этих стариков несколько месяцев воды не было, 70-летние больные дедушки и бабушки носили ее ведрами. Решили этот вопрос в течение трех дней. Два месяца у них тепла не было. Когда привезли КаМАЗ угля, они благодарили нас со слезами на глазах. Это тоже борьба. Это тоже война. Это самая важная работа, которую надо проводить среди местного населения.

Меня, например, волнует и такой вопрос: почему учителя, проживающие и работающие на опасных территориях, получают столько же, сколько их коллеги на мирных. Ведь они учат там детей, рискуя своей жизнью. Они стоят в вышиванках под украинскими флагами, разговаривают на украинском языке. Мне там платят за боевые заслуги, но у меня есть бронжилет, каска, автомат, я могу себя защитить. А они? У них нет никаких надбавок, никаких льгот. А ведь они воспитывают украинцев. Это бесценные люди.

В эти праздничные Новогодние и Рождественские дни хотел бы пожелать всем украинцам того, что пожелал бы своим детям (ведь они, как и я, часть этой нации, этого общества, этих людей), — победного мира. Только тогда мы сможем решить этот конфликт, вернуть Украину на свои прежние границы, чтоб она была единая и независимая. Тогда и у всех нас все будет хорошо. Не поддаваться на рассказы о долларах по 8 гривен и дешевой гречке. Если мы заморозим этот конфликт, мы оставим его нашим внукам. Время сегодня работает на пользу Украины. Да, гибнут ребята, но они на своей земле, они ее защищают. Правда за нами! Доброты, солнца, любви желаю всем украинцам. Этот народ заслуживает лучшей доли, это святой народ. Столько церквей, как в Украине, в том же Киеве, нигде нет, ни в одной славянской стране. Несмотря на то, что я мусульманин, боговерных людей люблю. Все мы ходим под единым Богом. Мы все от Бога. Процветания Украине, а украинцам — не опускать руки, не разочаровываться.

Народ Украины доказал своей историей, что перед российской империей он всегда был стойким. Никто не устоял, а он смог! Мы добьемся победного мира!

Людмила ГАПЮК

P.S. Накануне Нового года к волонтерской группе Атомпрофсоюза Украины обратился командир батальона оперативного назначения полковник Виктор Толочко с просьбой оказать материальную помощь подразделению им. Кульчицкого, которое выполняет служебно-боевые задания по защите территориальной целостности Украины и мирного населения от сепаратистов. Для обустройства блокпостов временных опорных пунктов и для обогрева помещения места дислокации личного состава в зоне проведения АТО очень нужны дизельные генераторы, бензопилы, электрообогреватели.

ЗАХИСТИМО ТИХ, ХТО ЗАХИЩАЄ НАС!

Новозбудоване військове містечко на РАЕС

У грудні на майданчику Рівненської АЕС відбулося урочисте відкриття військового містечка в/ч №3045 з охорони РАЕС Нацгвардії України.

Новозбудоване військове містечко — це адміністративна будівля зі службовими приміщеннями, кабінетами для навчання, спортивним залом та власним медпунктом. Крім того, тут побудовані утеплені гаражі для військової техніки та розплідник службових собак. Як прокоментував заступ-

ник генерального директора РАЕС з капітального будівництва Сергій Куроедов, військове містечко зведене на місці колишньої будівельної дільниці, реконструкція якої проводилась у кілька етапів упродовж двох років та коштувала РАЕС майже 15 млн гривень.

В урочистому відкритті військового містечка взяла участь президент НАЕК «Енергоатом» Юрій Недашковський, генеральний директор РАЕС Павло Павлишин, заступник головнокомандувача Нацгвардії України Ярослав Сподар, голова Рівненської ОДА Олександр Муляренко, народний депутат України Василь Яніцький, особовий склад військової частини НГУ №3045, учасники та волонтери АТО. Під час відкриття відбулося нагородження почесними грамотами НГУ керівництва «Енергоатома», Рівненської АЕС, відмінників військової підготовки, а також відзначено церковними відзнаками активістів волонтерського руху.

За словами заступника головнокомандувача Нацгвардії України Ярослава Сподаря, у військовому містечку в/ч 3045 створені чудові умови для несення служби

та забезпечення безпеки Рівненської АЕС не тільки у мирний час. Рівень матеріально-технічного оснащення в/ч 3045 є найкращим серед АЕС України, а цього року військовий полігон буде доведений до повної відповідності своєму призначенню, зокрема дообладнаний тиром для стрільцескої зброї.

Як підкреслив генеральний директор РАЕС Павло Павлишин, забезпечення безпечної експлуатації є найвищим пріоритетом роботи атомної електростанції, важливою складовою якої є фізична захищеність. На РАЕС і надалі приділятиметься значна увага покращенню оснащення військової частини з охорони РАЕС та створенню умов як для комфортного несення служби її особовим складом, так і для можливості проводити на належному рівні фізичну та військову підготовку.

Подяка від Збройних Сил України

На адресу генерального директора Володимира Лісниченка та трудового колективу ВП ЮАЕС надійшов Лист подяки від начальника тилу Збройних Сил України генерал-майора Івана Гаврилюка, в якому южноукраїнських атомників привітали з професійним святом — Днем енергетика та висловили щирі подяку за надану волонтерську допомогу українській армії.

У листі, зокрема, зазначається: «Висловлюємо Вам щирі подяку за те, що в цей складний для країни час Ви знаходите можливість і надаєте необхідну волонтерську допомогу, якої так не вистачає Збройним Силам України. Щиро та сердечно бажаємо Вам міцного здоров'я, щастя, родинного благополуччя, нових успіхів і досягнень у справі служіння українському народові та зміцнення обороноздатності держави».

Колектив енергокомплексу добре розуміє роль тих, хто зі зброєю в руках стоїть на захисті незалежності та суверенітету України, тому завжди з готовністю відгукується на прохання військових. Благодійний збір коштів на допомогу Збройним Силам України южноукраїнські атомники ведуть централізовано з березня 2014 року. Перерахування із заробітних плат, відповідно до вистачає у справі служіння українському народові та розподіляються адресно у військові підрозділи. Для захисників України купується обмундировання, бронжилети, засоби першої необхідності. Крім того, надається допомога тяжко пораненим бійцям і їх сім'ям. Патріоти Южно-Українського енергокомплексу та міста-супутника ЮАЕС беруть активну участь і в ремонті бойової техніки — його виконують на базі автотранспортного господарства підприємства, а також з виїздом ремонтників ВП ЮАЕС на передову.

ЗВІТИ І ВИБОРИ У ПРОФСПІЛЦІ — ВІДПОВІДАЛЬНИЙ ПЕРІОД

«НЕТ АЛЬТЕРНАТИВЫ ПРОФСОЮЗАМ, ДА И НЕ БУДЕТ»

16 декабря состоялась XXIII конференция первичной профсоюзной организации ГП «ВостГок». Она стала завершающим этапом отчетно-выборной кампании в профорганизациях, в ходе которой было избрано 172 профрупура, 20 председателей комитетов профсоюза подразделений. Прошла отчетно-выборная кампания и в организациях молодежи ППО. Избраны новые лидеры молодежных профсоюзных организаций в пяти структурных подразделениях комбината.

В работе конференции приняли участие генеральный директор ГП «ВостГок» Александр Сорокин и Председатель Атомпрофсоюза Украины Валерий Матов.

Подводя итоги пятилетней работы профсоюзной организации комбината, с отчетным докладом выступил председатель ППО ГП «ВостГок» Борис Филиппов. Отчет ревизионной комиссии представила ее председатель Ольга Солощенко.

Председателем ППО ГП «ВостГок» подавляющим большинством голосов (216 из 229) вновь был избран Борис Филиппов. Заместителем председателя профкома — Андрей Карпов. Участники конференции подтвердили полномочия членов профсоюзного комитета, избранных по принципу прямого делегирования. Также избраны ревизионная комиссия, члены профкома ВООП и делегаты на XXIII конференцию Восточной объединенной организации профсоюза.

Из доклада Бориса ФИЛИППОВА, председателя профкома ППО ГП «ВостГок»:

— Прошедший пятилетний период был сложным, а порой и трагичным, как для коллектива предприятия, так и для всей страны. Ровно 5 лет назад, на 22-й отчетно-выборной конференции, мы не могли и предположить тех судьбоносных событий, которые изменили всех нас. Мы восхищаемся подвигом героев Майдана, бесстрашием киборгов, защищавших Луганский и Донецкий аэропорты, отстаивающих независимость и свободу Украины. Многим работникам комбината пришлось встать на защиту Родины. За прошедшие волны мобилизации 326 работников предприятия вынуждены были взять в руки оружие, 30 — проходят сегодня срочную воинскую службу, 33 — служат по контракту в ВСУ. Многие из мобилизованных получили ранения, трое наших героев — работников комбината не вернулись с этой необъявленной войны.

Численность и структура организации. Первичная профсоюзная организация ГП «ВостГок» на сегодня насчитывает 9994 члена профсоюза, против 11046 человек в 2011 году. Из общего числа членов профсоюза: 6569 — работающие, 3425 — неработающие пенсионеры. За отчетный период общая численность членов профсоюза уменьшилась на 1052 человек, что связано с сокращением численности работников предприятия. Тем не менее охват профсоюзным членством работающих за отчетный период практически не изменился и составляет 98,5%. По состоянию на 1 декабря 2016 года в первичную профсоюзную организацию ГП «ВостГок» входит 21 цеховая профсоюзная организация. В составе выборных органов 40% — женщин (36% в 2011 г.), 23% — молодежь в возрасте до 35 лет (13% в 2011 г.).

На протяжении отчетного периода проводилось обучение председателей, профрупуров и профсоюзного актива. С целью изучения опыта работы зарубежных профсоюзов профактив нашей организации (при финансовой поддержке Фонда Фридриха Эбберта и долевым взносе каждого участника) принял участие в семинаре немецкого профсоюза IG BCE — горняков, химиков и энергетиков в Германии.

За отчетный период поступило от членов профсоюза 76 письменных обращений, которые касались оказания материальной помощи, выплаты пенсий, социально-экономической и правовой защиты, охраны труда.

Защита социально-экономических прав. Отчетный период — это пятилетие, на протяжении которого ГП «ВостГок» практически полностью было лишено государственной поддержки на развитие, что сказалось на его финансовом положении. Профком пытался всеми доступными методами влиять на разрешение этой ситуации, обращаясь к руководству Минэнергоугля, Кабинета Министров Украины, НАЭК «Энергоатом», участвуя в массовых акциях протеста. На пленумах и заседаниях Президиума ЦК Атомпрофсоюза мы неоднократно инициировали рассмотрение проблемных вопросов атомно-промышленного комплекса и финансовой поддержки ГП «ВостГок».

Самым эффективным инструментом социально-экономической защиты работников предприятия является подготовка, принятие и контроль над выполнением положений Коллективного договора. Это системная работа. Путем переговоров всегда удавалось достичь разумных компромиссных решений.

За отчетный период социальных норматив, который показывает, сколько финансовых средств на социальные расходы приходится на одного работающего в год, увеличился с 10263 грн до 12628 грн (план.). Отчисления на социальные льготы увеличились с 40,41 млн грн до 42,5 млн грн в год.

Ежеквартально на заседаниях рабочей комиссии представителей сторон Коллективного договора комбината, рассматривался вопрос финансового состояния и возможности повышения заработной платы. За отчетный период минимальная заработная плата повышалась несколько раз и выросла с 1187 грн в

2012 году до 2183 грн в 2016-м, т.е. на 84%. Размер средней заработной платы по комбинату вырос с 3955 грн в 2012 году до 6407 грн в 2016-м (за 10 мес.). Хотя ее рост составил за 5 лет 62%, это не удовлетворяет коллектив ГП «ВостГок». Ведь зарплата почти в два раза отстает от уровня средней заработной платы работников НАЭК «Энергоатом» и немного ниже, чем в добывающих отраслях Днепропетровской области.

В отчетном периоде прошли два серьезных сокращения численности персонала. С целью снижения социальной напряженности в коллективах принимались решения совместно с администрацией о введении временных положений о материальном поощрении при уходе на пенсию в размере от 3 до 5 месячных зарплат. Изыскивались возможности переобучения, получения смежной профессии, перевода работников на вакантные должности. Благодаря продуманным действиям юридической службы профсоюза, правовому анализу распорядительных документов работодателя и адекватному реагированию на них, во многих случаях удалось предотвратить сокращения либо минимизировать их отрицательные последствия.

В связи с увеличившимся количеством заявлений на оказание материальной помощи на лечение мы добились увеличения фонда на оказание целевой помощи с 350 тыс. грн. до 800 тыс. грн., что дало возможность оказывать серьезную помощь работникам, попавшим в тяжелую жизненную ситуацию. За 5 лет также помощь была оказана 101 работнику и ветерану, на общую сумму 2,442 млн грн.

После создания Днепродзержинского химического завода, по инициативе профкома, было принято решение о том, что работникам ДХЗ, перешедшим по переводу с «Циркония», в стаж работы на ГП «ВостГок» засчитывается стаж работы на «Цирконии». Это дало им право пользоваться всеми положениями Коллективного договора наравне с работниками комбината.

Члены нашего профсоюза принимали активное участие в различных акциях протеста. Выступали в поддержку атомщиков за право на безопасную эксплуатацию АЭС и разблокирование счетов Компании; требовали, чтобы при принятии государственного бюджета на 2017 год были учтены предложения профсоюзов, в т.ч. и по Спискам №1 и №2. Наши работники и ветераны активно поддерживали медиков из СМСЧ Желтых Вод, Кропивничкого и Смолинского в различных акциях протеста, которые проходили перед Кировоградской областной администрацией, Желтоводским исполкомом, Министерством здравоохранения и Кабмином.

Выполнение сметы профбюджета ППО ГП «ВостГок».

Доходная часть бюджета ППО состоит из таких статей: профсоюзные взносы, уплаченные членами профсоюза в размере 1% от заработной платы — 21% от всех доходов; отчисления ГП «ВостГок» на проведение культурно-массовой и спортивно-оздоровительной работы — 64% от суммы доходов. А также прочих доходов — 15% от всех доходов.

За отчетный период доходная часть профбюджета выросла на 54%.

Рост расходов на благотворительность связан, прежде всего, с оказанием помощи нашим мобилизованным работникам. В июне 2014 года на комбинате прошла первая благотворительная акция по сбору денег для приобретения средств защиты участникам АТО — работникам предприятия. Всего за 2014—2015 годы было собрано средств на сумму 1159221 грн. С 2014-го по 2016 год для военнослужащих было приобретено 89 кевларовых касок, 81 бронезилет, 77 жилетов разгрузочных, 26 комплектов металлических пластин к бронезилетам, 163 пары обуви, 5 теловизоров. Приобретались спальные мешки, очки защитные противоскользящие, термобелье, костюмы камуфляжные, дождевики, бушлаты, наборы медикаментов для оказания первой медицинской помощи, предметы личной гигиены и многое другое.

Всего на обеспечение нужд мобилизованных работников предприятия было израсходовано в 2014—2015 годах — 1521658 грн (в т.ч. из средств бюджета профкома 382271 грн).

В июне 2014 года было принято совместное решение профкома и администрации выплачивать материальную помощь участникам АТО и семьям погибших воинов. За 2014—2016 годы оказана матпомощь на сумму 418700 грн.

С целью поддержания и восстановления здоровья демобилизованных работников комбината в апреле 2015 года принято постановление профкома о предоставлении материальной помощи на оплату льготной стоимости путевки. Хочу отметить большой вклад в организацию помощи нашим воинам, особенно на начальном этапе, советника генерального директора ГП «ВостГок» В.В. Коваленко и заместителя директора Ингульской шахты А.Д. Израйлова.

Охрана труда. В отчетном периоде было проведено 38 проверок подразделений комбината, во время которых выявлено более 500 нарушений нормативно-правовых актов по охране труда и трудового законодательства. Проводилась работа по внесению изменений и дополнений в Коллективный договор в раздел «Нормы бесплатной выдачи спецодежды, спецобуви и других СИЗ работникам ГП «ВостГок». Необходимо отметить, что не всегда в полном объеме работники шахт, ГМЗ обеспечивались спецодеждой и спецобувью.

Не могу не сказать о случае, который произошёл на ГМЗ. Администрация завода дала устное распоряжение сдать талоны ЛПП делегатам профсоюзной конференции, мотивируя тем, что работники не трудились полный рабочий день в особо вредных условиях. По данному факту профкомом было направлено письмо генеральному директору ГП «ВостГок», и вопрос решился. Хотя мне непонятна та легкость, с которой ответственные работники завода приняли такое решение, не удосужившись изучить нормативные документы, регламентирующие выдачу ЛПП. Периодически возникали проблемы с регулярностью поставок молока и других равноценных продуктов и их качеством. После замены поставщиков ситуация изменилась к лучшему.

Хочу обратить внимание администрации и профсоюзных комитетов шахт и ГМЗ на проблему профессиональных заболеваний на комбинате. Их количество значительное, несмотря на все мероприятия, которые разрабатываются администрацией, и имеющиеся возможности оздоровления в санаториях и пансионатах.

В отчетном периоде в два этапа было проведено обучение и проверка знаний по охране труда общественных инспекторов. Всего 78 работников комбината прошли обучение и получили удостоверения общественных инспекторов по охране труда. Хочу отметить хорошую работу общественных инспекторов: Юрия Пожидаева — Новоконстантиновская шахта, Валерия Токарева — Ингульская шахта, Александра Ливичко — Смолинская шахта, Сергея Петренко — железнодорожный цех. Несмотря, казалось бы, на серьезное финансирование, внимание, уделяемое администрацией и профкомом вопросам охраны труда, за отчетный период произошло 30 несчастных случаев и, что самое страшное, четыре из них — со смертельным исходом.

Не могу не затронуть вопрос о так называемой «актуализации» Списков №1 и №2. С 3 августа вступило в силу постановление Кабинета №461 от 24 июня 2016 года «Про затвердження Списків виробництв, робіт, професій, посад і показників, зайнятість в яких дає право на пенсію за віком на пільгових умовах». Хочу отметить, что администрация и профком были едины в работе по недопущению внесения каких-либо изменений в Списки. Наши предложения были направлены в Минэнергоугля, Минсоцполитики, Федерацию профсоюзов Украины. Только после массовой акции протеста профсоюзов 6 июля этого года и переговоров с Премьер-министром было дано протокольное поручение на пересмотр Списков. Благодаря активной работе Председателя Атомпрофсоюза Украины В.А. Матова, специалистами аппарата ЦК Атомпрофсоюза и ГП «ВостГок», в кратчайшие сроки удалось согласовать все возможные изменения. Наш профсоюз первым выполнил эту работу, и сегодня подготовлен проект постановления правительства, ожидаем его подписания в ближайшее время.

Оздоровление работников, ветеранов и членов семей. За пять лет, в пределах перечислений на культурно-массовую и спортивно-оздоровительную работу, профсоюзным комитетом приобретено и выдано 9439 путевок на сумму 53777099 грн. Работники и ветераны смогли пройти лечение в санаториях таких городов, как Трускавец, Моршин, Виноград, Хмельник, Немиров, Миргород, Одесса, Бердянск, Ливадия, Саки, Партепит и др. Отдыхали в пансионатах и на базах отдыха не только на территории Украины, но и Египта, Турции, Черногории. География отдыха резко изменилась с 2014 года, когда мы перестали отдыхать в санаториях Крыма. 1479 путевок, в основном в санатории, было выдано ветеранам комбината. 807 ветеранов и 115 работников нашего предприятия оздоровлено в отделении восстановительного лечения СМСЧ-9.

В летний период особое внимание профкома приковано к детскому отдыху. Работники комбината получили для своих детей 3045 путевок в детские оздоровительные лагеря.

За оздоровительные сезоны 2012—2016 годов на б/о «Черноморская» отдохнуло 6313 человек (в т.ч. более 500 детей в возрасте до 5 лет). Наибольшее количество работников комбината и членов их семей оздоровилось на базах отдыха реки Ингулец, б/о «Синюха» и б/о «Горняк» — 32294 человека, в том числе более 6200 детей.

Правовая работа. Наш профсоюз обладает сильной юридической службой. В профкоме работает юрист отдела коллективно-договорной и правовой работы ЦК Атомпрофсоюза Игорь Охрименко. Его работа направлена на организацию и обеспечение правильного исполнения нормативных актов, внесения предложений по решению правовых вопросов в деятельности профсоюзных организаций и их органов. Оказывалась правовая помощь в получении статуса участника АТО, материалы по наиболее проблемным вопросам участников АТО освещались в периодической печати, на сайте ВООП. По заданию ЦК Атомпрофсоюза была оказана правовая помощь раненым бойцам АТО, проходящим лечение в Киеве. В отчетном периоде осуществлялся правовой анализ Коллективного договора, 46 раз проводились проверки соблюдения трудового законодательства, работа по жалобам работников. По результатам проверок были внесены изменения в Коллективный договор, которые позволили упорядочить ситуацию с оплатой труда во время командировки при изменении вредных факторов, выдачу ЛПП работникам АТХ и ЖДЦ, которые привлекались к выполнению работ на участках, где установлена выдача лечебно-профилактического питания.

Осуществляются бесплатные консультации членов профсоюза по правовым вопросам самых различных направлений. Более 600 работникам и пенсионерам комбината оказана правовая помощь.

Задачи ППО на следующий период. В нынешних сложных социально-экономических условиях главная задача для нашей профсоюзной организации, как и для Атомпрофсоюза, да и всего профсоюзного движения Украины — это укрепление мощи, значимости, влиятельности профсоюза, свободы в принятии решений. Каждый работник, член профсоюза должен быть уверен, что у него есть надежная защита, а работодатель должен знать, что она есть у работника. Нет альтернативы профсоюзам, да, пожалуй, и не будет.

Из выступлений делегатов конференции:

Александр ЗЕЛЮНКО, физорг Новоконстантиновской шахты, горнорабочий очистного забоя участка, отметил, что с возвращением шахты в состав ВостГокА трудящиеся получили возможность полноценного и качественного оздоровительного отдыха в санаториях и пансионатах, чего они были практически полностью лишены в «Дирекции строящегося предприятия». За это же время на шахте возродилась и культурно-массовая работа, появились возможности для занятий спортом: спортивная комната, инвентарь и спортивная форма.

Александр ЯРОШЕНКО, слесарь ГМЗ, профрупуорг, обратил внимание на такой положительный факт, как повышение заработной платы, которое имело место в отчетный период. Акцентировал внимание на том, что сейчас на уровне ГП «ВостГок» и Атомпрофсоюза ведется активная работа по борьбе за сохранение пенсионных льгот. Поблагодарил за организацию оздоровления на базе отдыха «Чайка», создание комфортных условий пребывания.

Валерий МЕЛЬНИК, председатель молодежной организации ППО Ингульской шахты, заострил внимание делегатов на проблемах финансирования производства и привлечения молодежи на предприятие в условиях отмены льгот трудящимся и ИТР подземных участков.

Андрей КАМЕНСКИЙ, работник РМЗ, в своем выступлении напомнил, что за отчетный период на заводе проводилась активная работа по сбору средств и оказанию помощи тридцати мобилизованным работникам завода — участникам антитеррористической операции на востоке Украины. 8 работников завода смогли получить серьезную финансовую помощь на лечение.

Виталий ДАВЫДЕНКО, председатель совета молодежи, горный мастер Смолинской шахты, главное достижение профсоюзной организации видит в сохранении стандартов социальной защиты, что для большинства предприятий Кировоградской области считается фантастикой. В то же время он призвал обеспечить надлежащее материально-техническое снабжение, что позволило бы выйти на новые производственные показатели.

Михаил МЕЛЬНИК, горномонтажник подземный, профрупуорг участка №4 Ингульской шахты, назвал главным достижением отчетного периода сохранение работоспособности шахты и призвал профсоюз больше внимания уделять производственной проблематике, а также поблагодарил за помощь, оказанную участникам антитеррористической операции.

Николай КАВУН, председатель профкома Смолинской шахты, обратил внимание на необходимость сохранения льготных гарантий для подземного звена ИТР урановых шахт, ведь именно от начальников подземных участков, их заместителей, электромехаников и других работников во многом зависит успешная деятельность предприятия.

Итоги обсуждения доклада председателя профкома ППО ГП «ВостГок» Б. Филиппова подвели Александр СОРОКИН и Валерий МАТОВ.

Александр Сорокин, генеральный директор ГП «ВостГок», обратил внимание делегатов на роль администрации предприятия в решении как вопросов жизнедеятельности комбината, так и социальной защиты трудящихся. Сообщил, что практически подписан контракт на поставку готовой продукции на 2017 год, осталось согласовать только графики оплаты, что позволит рассмотреть в ближайшее время вопрос повышения заработной платы. При этом напомнил, что в мире сложилась отрицательная ценовая конъюнктура на урановый концентрат, но и в этих условиях администрация ГП «ВостГок» будет делать все возможное для обеспечения производства и социальных гарантий трудящихся.

Валерий Матов, Председатель Атомпрофсоюза Украины, рассказал о трудностях переговорного процесса Атомпрофсоюза и правительства в разрезе сохранения, вернее, даже возвращения трудящимся льготного стажа по Спискам №1 и №2, ведь его отмена на предприятиях, где в число вредных факторов входит радиационная составляющая, выглядит, мягко говоря, нелогичной. С Министерством здравоохранения идут напряженные консультации за сохранение сети СМСЧ как гарантии качественной медицинской помощи работникам предприятий уранодобывающей отрасли. В.Матов заверил, что Атомпрофсоюз будет настаивать на разработке конкретной программы развития ядерно-энергетического комплекса Украины, поскольку в нынешних условиях ГП «ВостГок» за счет собственных средств ведет строительство Новоконстантиновской шахты.

Татьяна КОРСУНОВСКАЯ

«МОЯ ПРОФЕСІЯ — МОЄ МАЙБУТНЄ»

У ролі працівника хімічного цеху

Естафету «стажування» на РАЕС школярів енергетичного міста прийняла учениця гімназії Єлизавета Зайчик. Одинадятикласниця спробувала себе у ролі працівника хімічного цеху. Її наставником стала інженер-лаборант станції очищення додаткової води (СОДВ) водно-радіохімічної лабораторії хімцеху РАЕС Анна Радзевелюк.

Спеціальність школярка обрала не випадково, адже саме цей напрям мріє в майбутньому вивчати. На РАЕС дівчина відвідала

СОДВ, еколого-хімічну лабораторію служби охорони навколишнього середовища (СОНС), а також побувала на робочому місці мами, яка працює економістом управління організації, нормування та оплати праці.

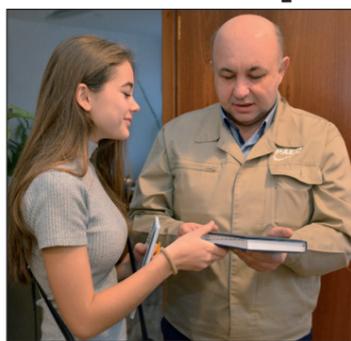
Підсилило інтерес гімназистки до професії хіміка проведення разом зі спеціалістом РАЕС аналізів води на жорсткість та іони хлору. Відвідавши службу охорони навколишнього середовища, дівчина пересвідчилася у відсутності негативного впливу Рівненської АЕС на природу Полісся.

На один день — генеральним директором

Школярка Анна Матвійчук провела повноцінний робочий день поруч з генеральним директором Рівненської АЕС Павлом Павличиним, здійснивши знайомство з усіма аспектами роботи очільника найбільшого підприємства області. Під час свого «стажування» на адміністративній посаді дівчина відвідала енергоблоку №3 та №4, на власні очі спостерігала за проведенням ремонтних робіт на турбогенераторі третього блоку, дізналась, що таке «мурашник» та селекторна нарада.

Робочий день гімназистки розпочався о сьомій ранку і надалі продовжувався в шаленому темпі.

За словами Анни Матвійчук, робота генеральним директором надзвичайно складна та відповідальна. «Впродовж дня ти повинен вирішувати безліч завдань, встигати робити ба-

гато справ, у результаті втомта не лише фізична, а й моральна. Для такої професії потрібні величезний багаж знань, роки практики та набутого досвіду, розуміння багатьох аспектів різнопла-

нових робіт та бути готовим до будь-яких критичних ситуацій», — поділилася враженнями Анна. Вона планує вступити до технічного вузу за напрямом управління персоналом.

Пізнавала тонкощі роботи начальника зміни

Черговою гостею Рівненської АЕС стала Вікторія Олійник — голова Молодіжної ради міста-супутника. За словами майбутньої випускниці, вона не очікувала, що адміністрація РАЕС схвалить таку неординарну ініціативу молоді.

Куратором старшокласниці на РАЕС став начальник зміни електростанції Юрій Долганов (на знімку праворуч). Насичений та змістовний робочий день учениці гімназії провела, спілкуючись з головним інженером атомної електростанції та начальниками зміни АЕС. Юна розумниця побувала в найбільшому станційному залі нарад, який, у різні часи, відвідали українські прем'єр-міністри та президенти. Дівчина на власні очі побачила роботу оперативного персоналу на блочному щиті керування енергоблоку

№2, центральному щиті управління та щиті загальностанційних пристроїв. Разом зі своїм наставником гімназистка обійшла машинний зал енергоблоку №1, 2 та машзал енергоблоку №3, на якому наразі тривають ремонтні роботи. Також разом із лаборантом хіманалізу в експрес-лабораторії блоку №1, 2 хімцеху РАЕС Вікторія

взяла участь у визначенні кількості водню у газовому середовищі. На завершенні дня дівчина зустрілася зі своїм батьком, який працює в цеху теплової автоматики та вимірювань (на знімку ліворуч).

Підсумовуючи день, проведений на проммайданчику Рівненської АЕС, дівчина зізнається, що навіть не очі-

кувала такого обсягу інформації та нових знань. «Я пересвідчилася, що не існує неважливих працівників. Велич підприємства такого масштабу однаково залежить від кожного, хто вранці переступив поріг виробництва. У свої 17 років я і не здогадувалася, наскільки важливим є те, що кожного дня робить мій тато», — каже Вікторія.

Побував начальником зміни електроцеху

У ролі начальника зміни електричного цеху (ЕЦ) спробував себе представник Молодіжної ради м. Вараш, десятикласник ЗОШ №1 Олексій Гетманов. Він не з чуток знає про складну роботу енергетиків. Адже родина Гетманових — справжня династія атомників: батько Сергій Гетманов працює провідним інженером

цеху забезпечуючих систем, двоє дідусів розбудовували енергетичне містечко, а бабуся працювала на зведенні градирень РАЕС.

Куратором десятикласника став начальник зміни ЕЦ Степан Брезницький. Під час знайомства з підприємством Олексій відвідав центральний щит керування, машинний зал та блочний щит керування енергоблоку №1. Наступним промисловим об'єктом відвідування став відкритий розподільчий пристрій ВРП-110/330 кВ, де нещодавно завершилася модернізація щитів постійного струму. У приміщенні оперативного персоналу зміни ЕЦ хлопцеві зацікавився сучасним автоматизованим обладнанням, а на азотно-кисневій станції енергоблоку №1 він мав змогу наочно побачити роботу свого батька (на знімку). На завершенні робочого дня Олексій виявив бажання ближче ознайомитися з підрозділом, де створюються новини РАЕС. В управлінні інформації та зв'язків з громадськістю школяр дізнався про аспекти журналістської роботи у сфері атомної енергетики.

За словами старшокласника, ядерна сфера завжди здавалась йому дуже закритою та недоступною, проте підтримка керівництвом РАЕС новаторської ініціативи Молодіжної ради міста розвіяла це судження та підтвердила, що атомна енергетика — це напрям до прогресивного майбутнього.

ЗМІНИ СПИСКІВ №1 І №2: КОНСТРУКТИВНА ПОЗИЦІЯ АТОМПРОФСПІЛКИ

Корисний діалог

Наприкінці збіглого року на Хмельницькій АЕС відбулися робочі зустрічі заступника Голови Атомпрофспілки Павла Пруднікова та заступника завідувачки відділу колективно-договірної та правової роботи Атомпрофспілки Олександри Кравчук з членами профкому та представниками трудового колективу станції з питань роз'яснення дій і позиції Атомпрофспілки України щодо нової редакції Списків виробництв, робіт, професій, посад і показників, зайнятості в яких дає право на пенсію за віком на пільгових умовах, згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 24 червня 2016 року. Нагадаємо, що внаслідок набрання чинності урядовою постановою значної частини працівників припинили обчислення стажу роботи, що дає право на пенсію за віком на пільгових умовах за Списком №2.

При зустрічах у результаті бурхливих обговорень було досягнуто значного компромісу і розуміння ситуації, що склалася. Після висловлених побажань та зауважень профспілкового активу ХАЕС було намічено шляхи подолання правової колізії та подальші кроки Атомпрофспілки стосовно захисту представників трудових колективів.

ТВОРЧИЙ ДОРОБОК ДІТЕЙ — ЗАХИСНИКАМ У ЗОНУ АТО

Різдвяний подарунок з передової

Різдвяний подарунок із зони антитерористичної операції отримала юна художниця із міста-супутника Хмельницької АЕС Людмила Квятковська. Три роботи жінки-офіцера із 128-ї бригади — відповідь на малюнок школярки із міста атомників, який вона вподобала.

Декілька місяців тому волонтерами «Енергоатома» були завезені на передову виставкові малюнки дітей із міст-супутників АЕС. Одну з робіт вподобала чарівний офіцер із 128-ї бригади, яка напередодні новорічних свят, передала для автора свої малюнки.

Школярка Людмила Квятковська — активна учасниця всіх конкурсів та мистецьких проєктів Хмельницької АЕС та «Енергоатома». Творча робота нетишки, була також достойно оцінена журі одного із конкурсів, де Людмила посіла перше місце.

«Різдвяний подарунок із передової приніс не лише приємні відчуття, а й розуміння важливості підтримки, яка додає сил та натхнення українським захисникам у зоні АТО», — ділиться враженнями юна художниця.

«МИ ТАК ЖИВЕМО, ПРАЦЮЄМО І ВІДПОЧИВАЄМО»

Бажання бути кращим серед кращих

Цього року конкурс відзначив своє повноліття — вже 18 років він дає можливість розкрити і відточувати виробничі успіхи і творчі таланти колективу Запорізької АЕС.

Цьогорічний огляд-конкурс був присвячений 20-річчю ДП НАЕК «Енергоатом» і 30-річчю третього енергоблоку Запорізької АЕС. І, звичайно, успішному продовженню терміну експлуатації першого та другого енергоблоку. До цього станція готувалася протягом не одного року і доклала всіх зусиль, щоб пройти цей шлях максимально ефективно.

Колектив атомників привітали головний інженер-перший заступник генерального директора ЗАЕС Олег Дудар, заступник генерального директора з кадрів та соціального розвитку Олександр Кривцов, голова профспілкового комітету Микола Захаров, начальник управління кадрів Володимир Черноляхов, заступник головного інженера з ядерної та радіаційної безпеки Олександр Ігнатченко, керівники цехів і підрозділів ЗАЕС.

Переможці огляду-конкурсу в різних номінаціях, які протягом року змогли продемонструвати свої досягнення в роботі та творчості, один за одним виходили на сцену, щоб прийняти заслужені нагороди. Кращий молодий працівник, кращий висококваліфікований робітник, кращий наставник, кращі доповіді на різну тематику, конкурс утримання виробничих приміщень, конкурс плакатів з культури безпеки, конкурс ландшафтного дизайну — і за кожною з цих номінацій серйозна праця, досвід, або, навпаки, молодий азарт і бажання бути кращим серед кращих!

18 років проходить конкурс, але відчуття новизни не зникає. Адже кожного разу він відкриває нові імена, дає можливість розвиватися тим, хто колись знайшов у собі сміливість вийти на сцену вперше.

ЛЮДИНА — ВИРІШАЛЬНИЙ ЧИННИК

Молодим потрібне якісне навчання

Валерій Архіпов прийшов у цех теплозабезпечення та підземних комунікацій (ЦТПК) Южно-Української АЕС у 1994 році майстром з ремонту теплових мереж і технічних водогонів. Уже шостий рік працює на посаді старшого майстра, якому підпорядковується три бригади, що займаються ремонтом теплових мереж і технологічних водогонів АЕС.

Людські долі по-різному складаються, а часом буває так життя заверне, що ніколи б і не подумав про щось подібне. Ось так і Валерій Вікторович: мріяв про море, навчався у мореходці, а вишло так, що майже все його трудове життя пов'язане із дуже далекими від морської романтики речами — тепло- та водоконструкціями. Хіба міг він в юності, коли мріяв про море, уявити собі, що саме у цій сфері досягне досить високих успіхів, всією душею полюбить цю роботу, навчатиме молодь?

Своїм учителем та наставником Валерій Архіпов вважає Олександра Веніаміновича Родіонова, який наразі обіймає посаду заступника начальника ЦТПК з ремонту. «Найперше і найважливіше, чого мене навчив Олександр Веніамінович, це — думати і зважувати, — каже Валерій Архіпов. — Під його керівництвом я багато чого переосмислив і в роботі, і в житті, отже, в тому, чого я досягнув, є його величезна заслуга, за що я безмежно йому вдячний». Олександр Родіонов, у свою чергу, каже, що більш надійної людини, як Валерій Вікторович, годі й шукати: «У нас така робота, що деколи доводиться терміново виїжджати на усунення того чи іншого пошкодження у вихідний чи свято, а буває, що й серед ночі. У разі, коли мене немає в місті, знаю, що Валерій Вікторович не лише організує і транспорт, і людей, а й сам безпосередньо братиме участь у аварійно-відновлювальних роботах».

У Валерія Архіпова у підпорядкуванні майже 20 працівників. У середньому в кожній з трьох бригад залишилося по двоє так званих старожилів, а решта — молодь, бо колектив останнім часом доволі добре омолодився. «Нам щастить із молодими працівниками, — каже Валерій Вікторович. — Я бачу, що вони з цікавістю навчаються і через рік-два зможуть дублювати професіоналів. Під час першої бесіди я звертаю увагу на дві речі — на телефон і на те, чи ставить молодий працівник запитання. Якщо людина не може відірватися від телефону і слухає мої пояснення увіуха, то я роблю для себе певні висновки, уважність співрозмовника — показник того, що йому цікаво, а значить, у подальшому цей працівник матиме успіхи у роботі».

Деякі роки поспіль Валерій Архіпов займається й організацією конкурсів професійної майстерності серед молодих працівників у своєму підрозділі. У 2014 році його вихованець Дмитро Тимуш виборов одне з призових місць на загально-станційному конкурсі, який проходив на Хмельницькій АЕС. Валерій Вікторович каже, що спостерігав за усіма конкурсантами і зробив висновки, що наші хлопці на фоні тих, хто з інших станцій, досить достойний вигляд.

Роботи цеху теплозабезпечення та підземних комунікацій — це в основному спеціальні роботи, тобто в котлованах, траншеях, на естакадах та висоті тощо. Вимоги до них досить жорсткі.

«Головне в нашій роботі — культура безпеки, — каже Валерій Архіпов. — 90% успіху — дотримання правил безпеки. Якщо робота правильно організована, то вона буде і якісною, і безпечною, і зроблена у визначені строки. Коли до нас приходять молодь, то перше, з чим ми їх знайомимо, це охорона праці, пожежна безпека та іншими правилами, без яких неможливе якісне та безпечне виконання робіт. А ще ми намагаємось якомога краще навчити людей, щоб рівень кваліфікації був приблизно однаковим і працівники могли замінювати один одного».

Валерій Архіпов зараз часто зустрічається зі своїми колишніми однокурсниками, які такі стали моряками, але він не жалкує за тим, чого немає в його житті. Каже, є улюблена робота, бачить щодня свою родину і може спостерігати, як росте і розвивається його маленька донечка, радіє її дитячим успіхам.

Оксана МІСЮКЕВИЧ
Фото Д. КОЖЕВНИКОВА

КУЛЬТУРА БЕЗПЕКИ МООВОЮ НАОЧНОЇ АГІТАЦІЇ

Конкурс плакатів на ЗАЭС и ХАЭС

На Запорозькій АЕС недавно були підведені ітоги конкурсу на кращий плакат по культурі безпеки. В етот раз на суд комісії представили 23 роботи. Для сравнення: в 2011 году их было 48, однако важно отметить, что по качеству исполнения они гораздо выше. И это естественно, ведь с каждым годом отношение к культуре безопасности у персонала станции становится все более осознанным.

В 2016 году лучшим по культуре безопасности стал плакат цеха радиационной безопасности — авторы электрослесарь Олег Скачок и инженер по охране труда и радиационной безопасности Татьяна Кравец. Это опытные участники. В 2014 году, например, подготовили пять плакатов. Неудивительно, что они завоевывали призовые места — оба активные по жизни, а если чем-то занимаются, то так, чтобы наверняка.

Лучшим в номинации «плакат-предупреждение» стал плакат ЦТАИ. Его авторы — инженеры Надежда Балицкая, Елена Тарасенко и Елена Чистопрудова. Героями их плаката выступают коллеги — мастер Алексей Гортенко и электросварщик Владимир Стрелец. Самым

сложным оказалось провести фотосессию — с трудом удалось уговорить мастера сфотографироваться со сварочным аппаратом без спецодежды и СИЗ. Еще на плакате изображены яйцо и цыпленок — все очень просто, ибо сила плаката в наглядности, в доступности. Это как в рекламе: чем проще — тем понятнее. По сути, здесь тоже реклама, только безопасного проведения работ.

Лучшим сатирическим плакатом стал плакат управления строительства. Здесь как раз и был акцент на сатиру: пришлось переосмыслить правила и представить их образно. В плакате был заложен принцип пяти «О» — осмотришь, оцени, остановись, осуществи, отчитайся; а сатира — в рисунках.

Лучшими по художественному исполнению признаны плакаты цеха хозяйственного обслуживания и учебного-тренировочного центра. В этот раз ЦХО подготовил на конкурс 5 работ. Все они отличались яркостью, лаконичностью, конкретностью.

Важно отметить, и это подчеркнул председатель комиссии — заместитель глав-

ного инженера по ядерной и радиационной безопасности Александр Игнатченко, в этот раз было много достойных плакатов. И несмотря на то что они не стали призерами, все равно будут использоваться на Запорозькій АЭС по своему основному назначению — наглядно представлять культуру безопасности.

Юлия ТКАЧУК

На конкурс плакатів на Хмельницькій АЕС була представлена 21 робота працівників енергетичного підприємства. Захід проведено у рамках Програми конкретних дій, спрямованих на становлення і розвиток культури безпеки у ВП ХАЭС.

На конкурс подавались як індивідуальні, так і колективні роботи, кількість яких від одного автора була необмежена. Культура безпеки, дотримання вимог радіаційної безпеки, технологічної та виробничої дисципліни з акцентом на виконання робіт у зоні строгого режиму — основна тематика конкурсу плакатів.

За результатами оцінювання журі, до складу якого увійшли представники провідних підрозділів Хмельницької АЕС, перше місце посів слюсар гідротехнічного цеху Михайло Несвіт. Представник гідротехнічного підрозділу надав на конкурс найбільшу кількість плакатів, в яких найповніше відобразив головні меседжі з питань дотримання культури безпеки.

Відзначили члени журі і професійне виконання робіт, яке продемонструвала Наталя Летнянчин із енергоремонтного під-

розділу. Роботи Олени Балагуріної з електричного цеху та Галини Гончарук з енергоремонтного підрозділу ВП ХАЭС також увійшли до трійки кращих.

Культура безпеки на Хмельницькій АЕС — пріоритетний напрям діяльності, якому приділяється значна увага керівництва. Конкурс плакатів з цієї тематики доводить, що персонал Хмельницької АЕС усвідомлює відповідальність за безпечну діяльність стратегічно важливого підприємства.

Пам'ятати про обережність

Адміністрація Рівненської АЕС відповідально ставить себе за охорони здоров'я та забезпечення безпечних умов праці для своїх співробітників.

З настанням холодної пори керівники структурних підрозділів електростанції проводять підлеглому персоналу інструктажі стосовно особливостей поведінки працівників в осінньо-зимовий період, зокрема, в умовах ожеледиці. Працівники цеху господарського обслуговування (ЦГО) докладають максимум зусиль до створення комфортних умов для пересування атомників територією об'єктів підприємства. Щоденно перевіряється належний стан маршрутів безпечного руху персоналу, пішохідних доріжок та доріг загального користування довкола електростанції, стан теплового контуру будівель та трапів на зовнішніх сходах будинків і споруд.

У зимовий період працівники цеху господарського обслуговування РАЕС пра-

цюють за спеціально затвердженим графіком. Для підтримки безпечних умов пересування персоналу у разі сильного снігопаду чи заморозків працюють чотири бригади робітників — до 60 осіб, а також 18 одиниць техніки. Робочий персонал здійснює поспілку безпечних маршрутів спеціальною протиожеледною сумішшю. За словами начальника ЦГО Віталія Кусика, на сьогодні Рівненська АЕС забезпечена необхідною кількістю протиожеледних матеріалів. Окрім цього, персонал цеху відслідковує зміни погодних умов, аби оперативно ліквідувати наслідки негоди.

Незалежно від заходів, які проводяться на РАЕС, під час ожеледиці чи хуртовини важливо дотримуватися правил особистої безпеки, зокрема, пам'ятати про обережність на проїзній частині. У разі травмування необхідно обов'язково звернутися до чергового лікаря!

АТОМНИЙ СПОРТ: ПІДСУМКИ 2016 РОКУ

Ставить цели и достигать результатов

(Окончание.

Начало на 1-й стр.)

Алина — студентка пятого курса Каменец-Подольского университета, будущий специалист физической культуры.

Переход от активной спортивной деятельности к обычной жизни часто тяжело дается многим спортсменам. Сегодня ты кумир, а завтра нужно начинать жить с чистого листа. Бытует даже такая избитая газетная рубрика — «Куда уходят чемпионы?» Это и о южноукраинке Ане Дзеркаль. В восемь лет мама привела ее в бассейн, в тринадцать она — мастер спорта, в пятнадцать — международный мастер, член сборной национальной команды Украины. Участница двух Олимпиад, пяти мировых и девяти европейских чемпионатов, неоднократная рекордсменка и обладательница более двухсот (больше нет ни у одного украинского пловца) медалей чемпионатов и кубков страны. И вот приходит час прощания с большим спортом.

У Ани расставание немного затянулось. Уже год она работает детским тренером в родном бассейне «Олимп» и продолжает тренироваться и выступать в соревнованиях. Более того, выполнила международный норматив и готовилась к своей третьей поездке на Олимпийские игры, а на чемпионатах страны этого года завоевала пять золотых и три серебряные медали.

А вот для нетешинской легкоатлетки Виктории Ткачук нынешняя Олимпиада стала первой в ее спортивной биографии. Спортом девочка увлеклась в четвертом классе, а в десятом выполнила норматив кандидата в мастера спорта. Коронная дистанция — бег на 400 м с барьерами, одна из самых сложных и техничных в легкой атлетике. В прошлом сезоне воспитанница тренера А. Краснова стала бронзовым призером европейского чемпионата, а в нынешнем дважды побеждала на чемпионатах Украины, выполнила высокий квалификационный норматив и получила право участия в Олимпиаде.

На Играх Виктория «добежала» до полуфинала, в котором стартуют шестнадцать сильнейших легкоатлетов мира на этой дистанции. Финал пока не покорился, но, зная характер и возможности девушки, уверены — это не последняя ее Олимпиада.

Алина Кумейко была самой юной среди участниц Паралимпийского турнира пауэрлифтингов в Бразилии и соревновалась в категории спортсменок с нарушениями опорно-двигательного аппарата. Ей — 18 лет, но, несмотря на свой юный возраст, она уже известная спортсменка. Звание мастера спорта выполнила в десять (!!!) лет, в четырнадцать — международный мастер. Тренирует девушку родной отец, заслуженный тренер Украины С. Кумейко.

Всемирная федерация пауэрлифтинга очень скрупулезно подходит к выдаче лицензий на участие в Играх спортсменам-паралимпийцам — только восемь лучших в каждой весовой категории получают ее. До последнего момента не было ясно, попадет ли в этот список наша Алина. Но два удачных международных старта, на которых она не только стала победителем, но и установила рекорды мира и Европы, позволили ей уверенно получить олимпийскую лицензию.

При очень строгом, а если быть точнее, предвзятом судействе на Играх в Бразилии Алина заняла шестое место и была награждена олимпийским дипломом, что следует признать успехом молодой спортсменки. А зная характер тренера С. Кумейко и его воспитанниц, а на Паралимпиаде выступала еще одна энергодарка — Рая Топоркова уверены в будущем олимпийский пьедестал им еще покорится.

Да и поддержка есть. Все затраты по подготовке и участию в соревнованиях А. Кумейко и Р. Топорковой полностью взяла на себя администрация и проф-

союзный комитет Запорожской АЭС.

В прошлогодней спортивной анкете энергодарская гребчиха Л. Бабак, завоевавшая бронзовую медаль на молодежном чемпионате мира, была названа лучшей в номинации «Спортивные надежды». Надежды тренеров и любителей спорта оправдались, и в нынешнем сезоне Людмила повторила свой успех, но теперь уже на взрослом мировом чемпионате. А еще была лучшей в пяти дисциплинах на чемпионате страны по гребле — настоящий дождь золотых наград.

Добился успеха на чемпионате мира по гребле еще один воспитанник спортивной школы Запорожской АЭС — Д. Давыдов. На дистанции гребного марафона длиной в 23 км, в немецком Бранденбурге, Денис был третьим, бронзовая медаль. Кроме того, на чемпионате страны энергодарец стал обладателем двух золотых и двух бронзовых наград.

На международном Фестивале рабочего спорта, который проходил на болгарских «Золотых песках», необычайный интерес вызвал турнир по пляжной борьбе. Смогут ли корифеи этого вида спорта — болгары, взять реванш и одолеть энергодарского крепныша, уже дважды побеждавшего здесь, Станислава Тилинина? Противник по финалу у него был грозный — экс-чемпион мира по борьбе самбо. Но не помогла ни мощная поддержка зрителей, ни мелкие судейские поправки. В одном из моментов Станислав «оторвал» грозного болгарина от земли и бросил на спину — чистая победа и третья золотая медаль Фестивала.

Наш чемпион — международный мастер по вольной борьбе и чемпион Европы по сумо, работает инструктором-методистом и тренирует юных энергодарских борцов.

В число лучших спортсменов года впервые включена инструктор-методист СК «Энергетик» ППО ХАЭС В. Сафронова. Уверенная победа Виктории на шахматном турнире профсоюзной Спартакиады Украины для многих стала неожиданным и большим сюрпризом.

В наших спортивных школах и секциях подрастает отличная смена чемпионов. Подтверждение этому — более 120 медалей, завоеванных юными спортсменами в течение года на различных чемпионатах и турнирах, а лучшие из молодых настойчиво «стучатся в двери» сборных команд страны.

Желтоводец Анатолий Бондаренко — студент в техническом колледже. Легкой атлетикой увлекается всего несколько лет, но уже есть успехи. Он стал победителем на двух дистанциях на молодежном первенстве Украины. Принимал участие в чемпионате Европы по горному бегу, побеждал на всеукраинских легкоатлетических пробегах в Славутиче, Южноукраинске, Днепре, Желтых Водах, Ковеле. Мечта Анатолия — попасть в сборную команду страны.

Самому юному из подающих надежды — Кириллу Пасько, всего тринадцать. Занимается тяжелой атлетикой в детской спортшколе Ривненской АЭС. В октябре на чемпионате Украины среди юношей в возрасте 13–15 лет стал первым, показав хороший результат в сумме двоеборья — 141 кг. Понимаем, что включение такого юного спортсмена в нашу анкету наравне с именитыми — всего лишь аванс молодым спортсменам на будущее, который, надеемся, они вскоре сполна «отработают» во славу атомного спорта.

С каждым годом все более массовым в наших городах-спутниках становится ветеранский спорт, а самые популярные его виды у людей старшего возраста — футбол, плавание, волейбол, пауэрлифтинг, оздоровительный бег. Так, на Запорожской АЭС в спартакиадном турнире ветеранов по футболу играет 15 команд. Пловцы-ветераны Ривненской и Южно-Украинской АЭС — победители открытого чемпионата Польши, международного Кубка Лева, всеукраинского турнира «Мас-

терс». Ветераны Южноукраинска — призеры чемпионата Украины по футболу. Успешно выступают на ветеранских чемпионатах мира и Европы пауэрлифтингисты Южноукраинска, Нетешина, Желтых Вод и Вараша.

Самой старшей украинской бегунье — Владлене Яковлевне Кокиной в октябре исполнилось девяносто (!!!) лет. В этом году желтоводская бегунья приняла участие в девятнадцати пробегах, а всего их в ее тридцатилетней спортивной биографии более четырехсот пятидесяти. Обладательница 67 рекордов Украины, двух мировых и европейских. Бегом увлеклась в шестьдесят лет, когда ушла на пенсию. Ежедневная зарядка, три раза в неделю пробежки на стадионе, любит рыбалку и поработать в огороде. Не в этом ли секрет долголетия?

Сергей Иванович Денисов работает заместителем начальника электроцеха на Южно-Украинской АЭС. Многие знают, какая хлопотливая работа у руководителя производства. Но как только появляется свободная минута в его напряженном рабочем графике, спешит в спортивный зал, где его ждет любимое увлечение — пауэрлифтинг, которым увлекается уже более двадцати лет. Медали, грамоты, кубки за победы в многочисленных соревнованиях, а в ноябре этого года на чемпионате мира в итальянском Рио-дель-Гардо С. Денисов стал победителем среди спортсменов возрастной группы 60–64 года и установил два рекорда Украины.

В наше время не часто встретишь в тренажерном зале представительницу слабого пола, занимающуюся тяжелой атлетикой. А вот южноукраинка Людмила Владимировна Ищенко увлекается пауэрлифтингом уже более десяти лет. И кое-чего добились: неоднократная чемпионка и рекордсменка страны приседает со штангой 115 кг, жмет снаряд весом — 65 кг, а выступает в возрастной группе 54–59 лет (!!!). Приведенные выше результаты — это мировые рекорды, которые установила она на нынешнем итальянском чемпионате мира, где стала первой. Вот такие у нас ветераны!

Спортивные игры — это всегда борьба, азарт, интрига и наиболее массовые в наших спортивных коллективах. У составителей новогодней спортивной анкеты возникли определенные трудности при определении лучших команд года, так много было достойных претендентов. Второй год подряд рейтинг лучших команд возглавил гандбольный «Энергетик-НАЭК» ППО ХАЭС (тренер — О. Каспаров). И если в прошлом году нетешинцы были обладателями серебряных медалей чемпионата страны среди команд Высшей лиги, то нынче они не только «перековали» серебро на золото, но и повысились в классе и играют сейчас в Суперлиге, где один из их соперников всемирно известный запорожский «Мотор».

Повторила свой прошлогодний успех и мужская волейбольная сборная Атомпрофсоюза, которой снова не было равных на профсоюзной Спартакиаде Украины. И это при том, что состав команды

был полностью обновлен и играли в ней на этот раз ребята из Нетешина и Желтых Вод, а руководил коллективом молодой тренер — С. Кузьминчук.

На нынешнем международном рабочем Фестивале в болгарской Варне успешно выступило и наше шахматное трио — сборная команда НАЭК «Энергоатом», укомплектованная работниками ОП ЗАЭС: К. Криволапов (капитан), Е. Ковалев, Р. Иванух. Обыграв на старте сильную команду российского «Росатома», энергодарцы уже до конца турнира не уступали лидерства и стали чемпионами Фестивала.

За каждой победой, медалью, рекордом спортсмена, кроме его таланта и изнурительной работы на тренировках, стоит еще вдумчивый и творческий труд тренера.

В канун Дня независимости Указом Президента Украины за многолетнюю работу по развитию физической культуры и спорта звание «Заслуженный работник физической культуры и спорта Украины» присвоено тренеру Клуба бокса «Южноукраинск» — Н. Борцу. Тренерскую работу Николай Николаевич совмещает с общественной, он депутат городского совета.

В разные годы одиннадцати спортивным наставникам было присвоено звание «Заслуженный тренер Украины». В 2016-м этот список пополнили два энергодарца — тренер по гребле С. Снежко и по борьбе — А. Воробийов.

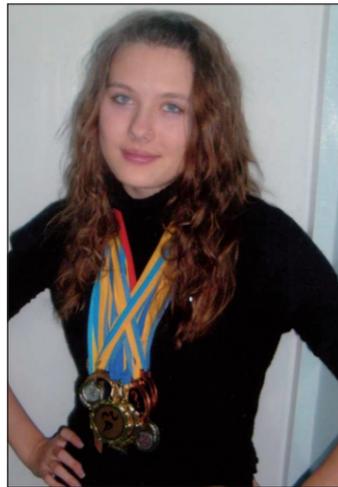
Успешным был год и для желтоводского наставника Н. Деревянчука. Пять медалей его воспитанников на чемпионатах страны по легкой атлетике — неплохой результат работы. Мечта каждого тренера — участие его воспитанника в Олимпиаде, сбылась она в уходящем году у А. Краснова. Как всегда, впечатляет обилие наград, завоеванных на борцовском ковре воспитанниками еще одного нетешинского наставника — заслуженного тренера страны Г. Горохова.

Продолжают радовать успехи тренерского дуэта — О. Штурбабина — В. Цысарук. В течении года двадцать три раза их воспитанники поднимались на пьедестал почета различных турниров, а Алина Комашук завоевала серебряную олимпийскую медаль.

Три медали мирового и еще двадцать восемь всеукраинских чемпионатов завоевали в этом году воспитанники южноукраинского тренера по пауэрлифтингу А. Иванова. Скептики могут возразить: вид спорта-то не олимпийский, да еще и куча версий в этом пауэрлифтинге. Но ведь не это главное, каким видом спорта и в какой версии выступает спортсмен. Вызывает уважение труд тренера, к которому идут люди после рабочей смены в спортивный зал, выкладываются там на полную, ставят перед собой цели и достигают их. И это можно сказать о большинстве из более чем ста работающих в наших коллективах тренеров.

Николай МЕРКУШЕВ

Редакция газеты «Атомник Украины» желает нашим физкультурникам и спортсменам, ветеранам, тренерам и специалистам в Новом году здоровья, счастья, новых побед на спортивных аренах.

ОГЛЯД-КОНКУРС НА РІВНЕНСЬКІЙ АЕС

Профком підтримує талановитих

Ось уже третій рік поспіль на Рівненській АЕС проходить конкурс «Твої таланти, РАЕС», де визначають найталановитіших та найактивніших працівників підприємства. Цьогоріч бажання продемонструвати свої вміння виявили представники 13-ти підрозділів станції.

На сцену для оголошення переможців вийшли голова первинної профспілкової організації РАЕС Іван Мельник, заступник голови культурно-масової комісії профкому Євген Білоущенко та член журі Світлана Сайчишина.

У номінації «Творча гармонія» перше місце посіла Вікторія Шейкіна, друге — Вероніка Горлачова, а третє — Іван Бублик. Євген Остапович став переможцем у номінації «Соціальний плакат». Першим у номінації «Світ захоплені» став Іван Коваленас, другою — Ганна Федорова, а третьою — Тетяна Сайчук. Кращою у номінації «Поетичний ескіз» визнала Ірина Юрєвич. Спеціальну нагороду журі у цій же номінації здобула Надія Кеба.

За активну участь у номінації «Книга цікавих рекордів» відзначені Лідія Штинь, Марія Костюкович, Галина Подик та Олександр Прокопчук.

Спеціальні грошові нагороди у номінації «Світ захоплені» отримали Наталія Стоянова та Тетяна Луньова, у номінації «Творча гармонія» — гурт «Турбо». Приз глядацьких симпатій здобула Вероніка Горлачова.

Окрім того, усі учасники огляду-конкурсу нагороджені подяками за участь.

Непросто було оцінювати роботи. Кожна з них оригінальна та відтворює індивідуальність автора. Однак далеко не всі таланти нашого підприємства ми сьогодні відкрили, тому у 2017 році будемо раді бачити нові обличчя. Дивлячись на посмішки присутніх, розумієш, що підсумковий концерт став гарним завершенням огляду-конкурсу. А вдалося це завдяки адміністрації станції, працівникам Палацу культури та усім тим, хто взяв у ньому участь, — поділився враженнями голова ГПО РАЕС Іван Мельник.

Як зазначив Іван Михайлович, профспілковою організацією і далі буде підтримувати ініціативи працівників, спрямовані на розвиток та духовне збагачення.

Тетяна АРСЕНТЬЄВА
Фото Надії ТИМОФЕЄНКО

ЮНІ СПОРТИВНІ ОБДАРУВАННЯ ХМЕЛЬНИЦЬКОЇ АЕС

Попереду — нові здобутки

XXIV Міжнародний турнір з фехтування на шаблях, присвячений Дню енергетики, який проходив у місті-супутнику Хмельницької АЕС, зібрав юних спортсменів із Києва, Миколаєва, Одеси, Черкас, Скадовська, Ужгорода, Нетішина, а також Молдови. Спортсмени змагалися у двох вікових категоріях 2000–2006 та 2007 років народження і молодших.

Вихованці дитячо-юнацької спортивної школи, що у підпорядкуванні профкому ВП ХАЕС, гідно представляють Україну на міжнародному рівні та входять до гогорти найсильніших шаблестів. У турнірі, який проходив напередодні свята атомників, юні фехтувальники також не залишилися без медалей.

Найкращий результат нетішинських фехтувальників серед юнаків у молодшій віковій категорії у Дмитра Загребельного, який посів друге місце, на третю сходинку піднявся Єгор Жебелів.

Серед дівчат із міста-супутника Хмельницької АЕС також відзначилися наймолодші, за підсумками турніру третє місце посіла Карина Фоміна.

Було проведено також черговий етап «Дитячої ліги» в м. Київ, де нетішинські шаблесті завоювали дві медалі. Зокрема, у віковій категорії

2003–2004 років народження бронзову нагороду виборола Софія Коваленко, яка стала другою за підсумками всіх етапів Ліги. Стабільні результати протягом року показувала і Катерина Савчук, посівши четверту сходинку у загальному рейтингу за підсумками 2016 року. На найвищу сходинку п'єдесталу піднявся і спорт-

смен із міста атомників Дмитро Колобаєв, який став другим у рейтингу серед юнаків 2005–2006 років народження.

За словами тренера Нетішинської КДЮСШ Віталія Цисарука, юний фехтувальник показував протягом 2016 року високі результати та за однакової кількості очок поступився лише киянину Андрію Сластину, у активі якого більше перших місць.

Міжнародним турніром у місті-супутнику атомної станції фехтувальники завершили сезон минулого року, попереду нові змагання та чергові здобутки юних шаблестів.

ФОРС-МАЖОР — ПІД НОВИЙ РІК

Собрать ремонтников 31 декабря — это реально

Новый год — праздник семейный, можно сказать, что встреча Нового года, мы стараемся действовать точно по поговорке, мол, как его встретишь, так и проживешь.

Но какой же Новый год без чудес, которых мы все так ожидаем? Правда, иногда случается непредсказуемое, и тогда ты сердитесь, зато спустя некоторое время вспоминаешь все это с улыбкой...

О свойстве неожиданных происшествий прекрасно знает начальник участка №2 или РОФ Смолинской шахты ГП «ВостГЭК» Вячеслав Иванович Новиков. Дело в том, что некоторые подразделения участка не могут остановиться даже на Новый год, но к этому все привыкли, и если приходится дежурить в новогоднюю ночь, то она ничем не отличается от рабочей смены в любой другой день года. Но все, кто может, стараются встретить Новый год дома. Правда, это не всегда удается по не зависящим от нас обстоятельствам.

На вопрос о самой необычной встрече Нового года Вячеслав Иванович улыбается:

«Так сразу и не скажешь. За больше чем 30 лет на таком сложном участке случались разные ситуации. Мы ведь работаем всегда, в том числе и в новогоднюю ночь, взяли хотя бы участок очистки шахтных вод или погрузку, к тому же, случаются разного рода нештатные ситуации. Мы ко всему привычны, ко всему готовы, но бывает, что, действительно, очень уж не вовремя.

Однажды в конце года сложилось так, что последнюю в году «вертушку» шахта должна была отгрузить как раз 31 декабря, чтобы успешно закрыть год. Естественно, мы готовились, чтобы погрузка осуществлялась по расписанию и без проблем. Ну вот, все идет нормально, люди работают, а те, кто дома, естественно, готовят встречу Нового года. Около 22.00 31 декабря уже успели и к столу, так сказать, подойти. Вдруг звонок — на двигателе конвейера «полетела» полумфта и отгрузка остановилась — годовой план шахты оказался под угрозой срыва!

Настоящий форс-мажор, к тому же в такой вечер! В общем, пришлось по-

ездить по Смолино, но мы таки собрали ремонтников и в 23.00 31 декабря были на шахте. Как раз приехал и директор — Виктор Васильевич Коваленко, который тоже собирался встретить Новый год дома, а тут снег, обледенение, авария — в общем, весело. Но наши люди — настоящие специалисты и очень ответственные работники. Без промедления приступили к работе и в два часа ночи поломка была устранена, конвейер заработал и погрузка возобновилась.

Хочу сказать, что хотя мы и ехали в новогоднюю ночь на шахту с одним настроением, зато возвращались — уже с другим, с чувством выполненного долга и с сознанием сделанного дела на благо всего коллектива шахты. Вообще-то, для нас такие нештатные ситуации под праздник — в порядке вещей, дело привычное. Люди все понимают и относятся к этому спокойно и ответственно. Я хочу всем пожелать в Новом году безаварийной работы, здоровья, семейного счастья, благополучия и мира».

Сергей ПОЛУЛЯХ

НА ЗАПОРІЗЬКІЙ АЕС ОНОВИЛИ АВТОПАРК

Для комфорта энергодарців

Доставка персоналу на роботу для транспортного цеху є одним із пріоритетних завдань. Напередодні Нового року автопарк ТЦ поповнився чотирма новими автобусами. Це дозволить у більш комфортних умовах виконувати пасажироперевезення.

Отриманий транспорт — це продукція українського виробника, Бориспільського автозаводу. Транспортний цех вже має такі автобуси, вони добре себе зарекомендували, бо пристосовані до вітчизняних умов експлуатації і доріг, що досить важливо.

«Щодня для перевезення персоналу на роботу і з роботи в рейс виходить до 45 автобусів. Але, на жаль, тільки половина з них нові. Решта відпрацювали вже майже 30 років і потребують, звичайно, заміни, — розповів начальник транспортного цеху Запорізької АЕС Володимир Коробко. — ДП НАЕК «Енергоатом» і Запорізька АЕС докладають зусиль по можливості оновлювати автопарк, так, у 2017 році планується виділити для цих цілей до 25 млн грн».

Уже за традицією, честь керувати новим автотранспортом покладена на найдосвідченіших водіїв, що мають стаж перевезення понад 25 років. Після оформлення всіх необхідних документів нові автобуси вийдуть у рейс і їх оцінять не лише працівники станції, а й жителі та гості Енергодара.

ОГОЛОШЕННЯ

Загублений диплом спеціаліста, серія КВ, №34537535, виданий Київським національним університетом імені Тараса Шевченка 20 червня 2008 року, та **додаток до диплома** про вищу освіту, серія 12 КН, № 847752, на ім'я **БІЛЕЦЬКОЇ Олександрі Василівни, вважаю недейсним.**

Загублений диплом про перепідготовку, серія 12 ДСК, №275250, виданий Навчально-науковим інститутом магістерської підготовки та післядипломної освіти ВНЗ «Університет економіки та права «Крок» 24 квітня 2015 року, та **додаток до диплома** молодшого спеціаліста, серія 12 ДС, №371363, на ім'я **БІЛЕЦЬКОЇ Олександрі Василівни, вважаю недейсним.**

Відсутність інформації про зроблену профспілковою організацією справу — це відсутність самої справи!

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Адреса редакції: вул. Жиліянська, 5-б, оф. 5, м. Київ, 01033
Газета «Атомник України»

Головний редактор
Микола ПЕТРИЧЕНКО
Телефон/факс: (044) 590-18-22
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
http://www.atomprofspilka.info

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766

За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція листується з читачами лише на сторінках газети
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №4480 від 21.08.2000 року
Газета віддрукована
у ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ»:
04073, м. Київ,
вул. Марка Вовчка, 12/14.
Тираж 4400